
TJUR NYTT

Damfotbollen 2008.

Åby-Tjureda IF är damlaget som vill profilera sig som "**LAGET FÖR ALLA**". I tider då det bara är elitidrott som gäller och när småklubbar runtomkring får det allt svårare att rekrytera spelare och ledare vill vi i ÅBY-dam vara en klubb som erbjuder en plats åt alla.

Vi kommer säsongen 2008 att ha 3 grupperingar (som naturligtvis tränar tillsammans)

- 1. För dom som vill träna så ofta som möjligt och vill ge fotbollen en chans.**
- 2. För dom som inte hinner träna så ofta men ändå vill spela fotboll.**
- 3. För dom som bara vill träna och eventuellt spela någon enstaka match.**

Vi vill på det viset gärna utöka vår verksamhet både på topp och bredd och kommer att försöka spela med två stycken 11-manna lag i seriespel, båda i div 5. Vi har också försökt att locka till oss en del nya spelare vilket vi lyckats med samt ett par nygamla som är tillbaka. Det är rätt tufft att få till två lag utan alltför mycket dubbelspel men vi tror att det är nödvändigt på lång sikt och vi kommer att göra allt för att lyckas med det. Vi har det gott ställt på ledarsidan, tre tränare, två lagledare samt målvaktstränare.

I vinter har vi tränat en gång i veckan inne på idrottskliniken och en gång på gruset i Rottne tills det gick att vara på vår kära Lutavall. Vi har spelat en del tränings-

matcher med ganska stor framgång. Säsongen fick en väldigt bra start när vi deltog i Mohedas bollhalls-cup med två lag och det ena laget gick fram som segrare i cupen, jätteroligt.

Vi har under våren också deltagit i Smålandscupen, första omgången spelades som en serie bestående av Alvesta och Hovshaga från div 4 samt vi och Horda/ Rydaholm från div 5. Två lag gick vidare och vi lyckades med det genom att besegra både Alvesta och Horda /Rydaholm men mot Hovshaga blev det en knapp förlust med 1-0. När detta skrivs har vi just fått reda på att vår nästa motståndare blir Div 2 laget IFK Värnamo hemma på Åbyvallen, vilken härlig match för tjejerna.

Seriestarten drar allt närmare och vi är i genomsnitt 18-22 tjejer som tränar tisdagar och torsdagar. Målet för säsongen är att kunna mönstra två fulla lag samt att A-laget skall vara uppe bland de främsta i tabellen och kämpa. Hoppas att ni försöker komma och titta och stötta oss på Åbyvallen när ni har möjlighet.

PS: B-laget hade den 26/4 seriepremiär hemma mot Hultsjö-Atom, resultatet blev 2-2 efter en ganska väl genomförd match. Alltid skönt att börja säsongen med poäng.

/Ledarna/

Vilken säsong

P13 pojkarna har varit med om. Det började i oktober med stenhård barmarksträning och svettiga ispass på rinkens i Lenhovda.

När serien drog igång ställde vi upp med två lag till seriespel och faktiskt så blev vi tillslut serie-segrare i båda serierna. På detta sätt så skriver vi in oss i Åby/Tjureda IF's historieböcker med att vara den första årskull som lyckas med denna bedrift.

Under säsongen har vi varit i Sandviken och spelat till oss en andraplats i Knatten cup efter finalförlust mot GT76. I februari drog Örjan med oss till sina gamla "tassemarker" på Tunets IP. I Borlänge cup slog vi lag som Gripen, Trollhättan BK, Falu BS och kryssade mot Västerås SK. I kvarten blev det stopp mot ett revanschuget Falu BS som senare stod som slutsegrare.

Borlänge Cup 2008

I Götalandsmästerskapen kom vi tvåa efter finalförlust mot ett mycket starkt och välspelade IFK Vänersborg.

Sju av våra Åbypojkar har representerat föreningen i Smålandslaget.

Och som om detta inte skulle räcka så fick vi två svenska mästare från vårt lag. Victor W och Filip B var starkt bidragande till att Söraby skolan tog hem ICA handlarn's på Studenternas

/Kent Pettersson

Bandysäsongen 2007-2008

Damlaget & F13 med ca: 28 spelare vid säsongstart och ca 20 vid slutet.

Åbys flickor har i år haft ett F11 lag, ett F13 och ett F15 lag samt 4 spelare i P15 laget. Årets säsong blev lite tunn då ingen klubb i Småland utom Åby-Tjureda IF fick ihop ett damlag i div 2.

Trots denna missräkning för dambandy blev upplägget istället att de äldsta flickorna fick spela med P15 och resterande spelade F15 i en P13 serie. Vad gör man inte för att få spela bandy resonerade många av flickorna och gjorde en bra säsong mot grabbarna. En placering strax över mitten på tabellen och en säsong där många yngre fick chansen till 11-manna spel. Allt detta kommer vi nästa år ha glädje av när vi har en hel kull med flickor födda omkring -96 i samma lag.

Flickorna som spelade med P15 blev till slut seriesegrare och var nöjda med säsongen och trevliga "småkillar". Men tyvärr så gjorde upplägget utan damserie att flera av de äldre töserna försvann från bandyn och det blev lite uppförbacke för ledarna igen.

Vårt flicklag F13 åkte till Sandviken cup och visade hela Bandy-Sverige att flickor kan stå upp mot de bästa pojklagen. Till slut efter en mycket bra serie åkte laget ut mot Hammarby, som hölls på gaffeln ända in i slutminuterna innan man lyckades hämta in Åbys ledning. Stolta Åby ledare fanns det gott om då! Vår kull med F13 flickor hoppas vi mycket på och med flera cuper som denna har vi snart ett kanongång här.

Åtif har också haft med totalt 7 flickor i Smålandslagen och de yngre, F13 vann Götalandsmästerskapen. För de äldre F15 som förra året vann riksmästerskapet gick det i år tyngre och laget åkte ut i gruppspelet.

Det yngsta gänget F11 har spelat poolspel mot P9 grabbar och har många fina matcher med vinster och skratt. Deras säsong avslutades med en fint genomförd Beyron cup i Vetlanda.

På ledarsidan har Leif Gabrielsson, Peter Claesson och jag själv GP skött de äldsta och Lillianne med Nicklas Hansson och ibland har också Lill-Kek förgyllt isen med de yngres skotträning.

Till nästa år hoppas vi på fler flickor och sol, snö, kallt och mycket is. //GP

Publikfavoriterna Åtif F13 i Sandviken cup 2008 " Vi vann inte i år men var snyggaste laget"
Stående:Leif-Linnea-Moa-Ida-Erika-GP-Peter Mellanrad:Moa-Emilia-Ebba-Erika-Rebecca-Cecilia
Liggande:Matilda

TJUR NYTT

Annandagsbandy

TJUR NYTT

Herrfotbollen

Vi skriver den 28 april och premiärhelgen för Åby/Tjuresdals representationslag är avklarad. Båda matcherna slutade med förlust tyvärr, A-laget förlorade med 0-1 borta mot Grimslöv medan utvecklings-laget åkte på stryk med 0-6 mot Nöbbele.

Trots dessa två svidande förluster ser säsongen 2008 positiv ut för herrlaget i fotboll. Detta beroende på en rad olika orsaker; dels kan man vara statistiskt lagd och se det ur ett historiskt perspektiv och jämföra med fjolårets premiär som vi förlorade med 6-0 vilket även var resultatet när vi mötte Grimslöv i fjol. Alltså redan där en klar förbättring jämfört med fjolåret.

Dessutom har vi fått in en bra mängd med nya spelare som har visat både kvalitet och kämpaglad. De nya för i år är Mikael Bergman – Sala, Kalle Lundwall – Norrhult, Shaip Trepca – Bergendahlska, Henrik Lundblad – Sandsbro, Emil Bolmgren – Gransholm, Lowe Bergström och Marcus Annell båda Räfte. Dessutom har det dykt upp tre ur den yngre generationen som gärna vill vara med och slåss om platser i startelvorna, dessa tre är Filip Berg, Erik Ljungberg och John Palmer. Spelarförlusterna är lättträknade, egentligen är det bara Oscar Svensson – flyttat till Stockholm och Peter Alriksson – hittar inte hem från Lund, som inte kommer att vara med i år.

Så spelarmaterialet har utökats ganska markant vilket har lett till att vi i år har ett gemensamt utvecklingslag tillsammans med Tolg, där vi skickar 7 spelare till varje match och de i sin tur kommer med 7. Genom detta får alla spelare rejäl matchträning och vi ledare kan även matcha A-laget lite hårdare. Som en extra bonus så kan även de

gamla rävarna Niklas och Peter Johansson tillsammans med tränare Jangvik få möjlighet att spela lite matcher under året vilket deras fruar säkert tycker är behövligt.

Vi har i år även haft en riktig försäsongsträning med allt vad det innebär i flyttade träningar, slopade träningar, ledbandsskador, inställda matcher, träningsläger med mer. Allt började i december då vi spelade inomhus en timma i veckan i Rottne sporthall. Detta fortsatte vi med under Januari för att i februari börja träna på gräs på Lutavallen. Oftast gick det bra, men ibland blev det lite väl kallt och gräset frös till och då är det inte roligt att träna där.

Patrik och Peter i köckduellen

Vi spelade vår första träningsmatch redan den 10 februari mot Araby, vilken vi vann med 1-0, och det tråkiga inträffade att Oskar Ericsson slet av ledbandet när det återstod 20 sekunder av matchen. Lång rehabilitering väntade och det är först nu han har kommit tillbaka in i träning igen. Ledbandsproblem har även Daniel Janlöv och Marcus Annell haft, men alla är nu tillbaka i träning igen. Vi har även haft oturen att drabbats av många sjukdomar vilket har gjort att vi har varit tvungna att ställa in två träningsmatcher vilket har stört planeringen något.

TJUR NYTT

Men sedan i början av april har det tagit sig och spelarna har blivit friska och hela och vi ligger på cirka 18 spelare vid varje träning.

I år hade vi även ett träningsläger i Tiköb som gick av stapeln i mitten av april där vi var 19 spelare och tre ledare. Detta var en kanongrej socialt sett och även väderleksmässigt. Vi fick rapporter hemifrån att snön vräkte ner i Åby medan vi satt ute på stor altan i kortärmat och brände oss bruna i solen. Nu var inte planerna i Tiköb i topptрим så vi var tvungna att flytta in i en idrottshall efter två utomhusträningar. Det var inte högprioriterat att träna stenhårt utan meningen var att vi skulle umgås och lära känna varandra och det gjorde vi gott och väl. Jag vill här passa på att tacka Patrik Olsson och Peter Johansson som ställde upp som hjälpledare och även visade upp oanade kunskaper i köket! Dessutom ett stort tack till Martin Jonsson och Andreas Alriksson

som körde varsin minibuss både dit och hem.

Så hur går det i år då? Ifjol lovade jag för mycket när jag sa att det skulle bli en rolig säsong för Åby/Tjureda. Sist i tabellen och minst gjorda mål av alla lagen är kanske inte riktigt vad doktorn ordinerade. Vågar jag sticka ut hakan i år igen? Ja det vågar jag. Med tanke på vilken bred och duktig trupp jag har att förfoga över så är vi ett lag som skall hamna någonstans på övre halvan om spelarna ställer upp och tränar på ett bra sätt. Vi har en bra mix av äldre rutinerade spelare tillsammans med en yngre grupp som sprudlar av överskottsenergi. Kan jag få dessa två grupper att arbeta tillsammans som ett lag så skall vi vara med på den övre halvan. Och jag kan lova er, trots att vi har ett gemensamt utvecklingslag, att inga medel är förbjudna när det gäller att knäcka Tolg i två matcher i år.

Ett helt vanligt träningsläger

TJUR NYTT

VILKET U-17 LAG VI HAR!!!!

Säsongen med U-17 träningsgruppen bestod av 8 stycken 91-or, 8 stycken 92-or och 5 stycken 93-94 or. Försäsongsträningen var lite splittrad. En del tränade med A-B lag och några med U-15. I Åby var spelarna delade i olika grupper då U-17 endast tränade ihop en dag i veckan. Men med duktiga spelare så nådde vi ändå långt i P-17 SM.

Lyckliga och duktiga killar

I serie spelet kom vi tvåa efter VBK lite lustigt då vi tog stryk av VBK två gånger men slog Nässjö och Waggeryd som Vetlanda tappade poäng emot. Vi gick vidare i slutspelet som var vår målsättning.

I slutspelet var det dubbelmöte hemma/borta. Vi började borta mot Kungälv i åttondelsfinalen, då regnet öste ner till en timme innan match, då det avtog. När matchen började hade det slutat att regna. Första halvlek på dålig is ledde vi med 0-7, med ett slutresultat 7-11 med 25 stycken i publiken. Retur mötet hemma vann killarna med 11-5 inför ca 200 personer som hejade på.

Nu är det kvartsfinal hemma mot Vargöns BK. Där vi hade 5-2 i halvlek men släppte in dom i matchen som slutade med 8-6. Även här var det storpublik ca 235 stycken. Returmötet i Vänersborg väntande en tuff match i rejält snöfall i två halvlek, där vi till slut lyckades bäst med långbollar och skyffling av boll. Slutresultatet blev 3-4. Lyckan var fullständig bland spelare, ledare och publik. Nu var vi i **SEMIFINAL!!!!!!**

Åby/Tjureda IF i semifinal tillsammans med Sverigeeliten i bandy. Vetlanda BK, Sandviken och Edsbyn.

Vi fick lottnings mot SAIK hemma där vi hade en jättehärlig publik på hela 286 stycken enligt Per. Därav ca 20 stycken senior spelare som hade avslutning och höjde stämningen rejält. Det tror jag att våra ungdomar växte fler tum av. Vi lyckades besegra SAIK med 6-3 och stämningen var på topp. Då vi efteråt sjöng "Bättre och bättre dag för dag" med seniorerna och publiken.

Returmötet var en lång bussresa som började dagen innan match. Där skulle vi möta ett grymt taggat SAIK. Vi hade tre mål att gå på, men det visade sig att det inte räckte. Vi förlorade med 7-1 inför ca 100 personer på läktaren (tror ej det var så många) Efter matchen var besvikelsen stor då vi mötte Sveriges bästa lag.

En bild kan säga mer än tusen ord

Till P-17 finalen på studenternas gick VBK och SAIK där SAIK utklassade VBK med 9-2. Vilket gjorde att vi spelare och ledare kände att vi har gjort en bra säsong.

VI alla ledare och spelare vill tacka alla supportrar och publik för ert härliga stöd på alla matcher. Vi ledare vill tacka alla spelare ni har skrivit in Åby/Tjureda IF på bandykartan rejält. Ni har gjort en enastående säsong.

Ledartrojkan Jörgen, Janne, Stefan, Åke och John.

Skrivet med eftertanke av John.

Projekt

Melodifestivalen i Karlskrona

Under våren har jag deltagit i 2 projekt dels melodifestivalen i Karlskrona samt Sound of Music i Växjö. För att artisterna skulle kunna sjunga 8 melodier under Melodifestivalen i Karlskrona på lördag kväll var vi tvungna att starta kl 8.00 på måndagsmorgonen.

Vi hade ett 15-tal långtradare som skulle tömmas på innehåll. Det är en fröjd att se de olika ansvariga som har stenkoll på i vilket hörn just deras låda skall hamna. När det var dags börja "bygga" hamnade jag bland belyningsgubbarna. Här gällde det att hänga upp strålkastare allt från ett par kilo tunga upp till 30 kg. Vi behövde inte gå på gym på kvällen för att lyfta skrot. Vi bodde på ett vandrarhem i närheten som tidigare varit logement för militärerna. Det var helt ok även om man önskat en spis och diskbänk för att förenkla frukosten.

Kolla, alla lamporna på rätt plats

Måndag och tisdag gick åt till att bygga men på onsdag fick jag börja vakta. Detta var rena semestern. Jag blev satt till att vakta en trappuppgång bakom ett skynke. Här skulle artisterna passera. Jag hann läsa många veckotidningar innan den första artisten (Strömstedt) dök upp. Därefter passerade de i strid ström. Det var dock inga obehöriga som försökte tränga sig in.

På torsdagen blev jag befördrad så då fick jag stå i pressingången i stora salen. Här fick man vara lite mer på alerten för att kolla att alla fotografer och journalister hade rätt färg på sina passerbrickor. Här fick man även se artisterna i aktion så det var betydligt intressantare.

På fredagen var det stora genrepet och då vaktade jag ljudkillarna så att ingen kom och hade synpunkter om det skulle vara högre eller lägre ljud. Världens lindrigaste jobb enda nackdelen var att jag fick stå upp hela tiden. På lördag var det då två föreställningar dels en på eftermiddagen och sedan den stora finalen. Dessa fick jag tillbringa bakom scenen men efter att ha hört och sett varje artist i 3 dagar var jag ganska nöjd. Jag kan bara avsluta med att rätt låt vann, nämligen Charlotte Perelli.

Totalt var vi 60 olika medlemmar från vår förening som jobbade med evengemanget. Dessutom hade Rottne IF nästan lika många.

Joe Labero på konserthuset i Växjö

Detta var ett endagsprojekt med två föreställningar som vi klarade på 120 tim och 18 personer. Trots att vi jobbade i närheten av Joe Labero lyckades vi inte avslöja han tricks eller det kanske var rena trolleriet. I vilket fall som helst fick vi skriva på kontrakt att inte avslöja något men det var som sagt helt överflödigt.

Sound of Music i tipshallen.

Även detta var ett endagsprojekt. Vi startade kl 7.00 på morgonen och hade rivit hela föreställningen kl 2 på natten. Även arrangörerna märker att vi blivit varma i kläderna. Det är ofta samma folk som finns med varje gång. De är speciellt imponerade av gänget som börjar riva, packa ihop och fylla långtradarna igen för vidare befordran till Linköping i detta fallet för att kunna börja packa upp kl 7.00 igen.

Här var det lite annorlunda arbetsuppgifter dels var det mycket dekor för olika scener och när det var dags för föreställningen hade vi även hand om garderoben och att visa publiken till sina platser. Att visa platser var inte så lätt när det visade sig att biljetter och antal rader inte stämde överens. Det var många av oss som fick en massa ovetten den kvällen. Själv hamnade jag i "insläppet" där det gällde att hälsa dom välkomna men samtidigt förklara att de måste lämna ytterkläderna i garderoben. Vi hade många och långa diskussioner om vad som var ett ytterplagg. Allt klarades ut så småningom så kaptan von Trapp och Maria kunde inta scenen.

Ett jättestort tack till alla som ställer upp och hjälper till.
/Eivor

P-13 i Borlänge CUP

Fredag 1/2 Nu äntligen skulle jag Örjan Stål få chansen att visa upp mitt kära Dalarna och Tunets IP för Åby-spelarna. Det som jag gång efter annan har plågat och tjatat om för alla ledare och spelare i Åby-Tjureda. Att det var här jag och Pelle F den förskräcklige huserade på 1980 talet.

Väl framme i Dalom som var inklätt i värsta vinterkostymen kastade sig vintertörstande spelare och ledare ut bland snö och is, var på Kent Pettersson spontant säger; "va fan är det här, arenan den är ju inte större än hemma i Åby". Så impade var de, men snö och berg dé ha ni fanken inte i Åby. Vi hade blivit tilldelade att bo i Kyrkskolan mitt emot St.Tuna kyrka ca 1,5 km från bandyplanen, men med lite genvägar så kunde man korta ned avståndet till ca 1 km, perfekt väg för att gå till och från planen påpekade jag, var på jag fick blickar från ledare och spelare som kunde få även en dalkarl att blekna.

Nåväl efter att alla hade inkvarterat sig i kyrkskolans undre katakomber bland böcker och uppstoppade djur var det så dags för upp-laddning inför första matchen kl 22.10 mot Gripen från Trollhättan. Med Håkans, Kents, Magnus och Lennarts taktiska upplägg likt Napoleons fälttåg samt skrivandes illustrationer om oss och motståndarna i form av en uppstoppad Duvhök (Åby) och en Gräsand (Gripen) så var det dags att ta sig upp till Tunets IP. Med bil nej, utan springandes i kolon mellan husen sjungandes "Åby är det bästa laget" så alla kullor och masar satt kvällskaffet i halsen.

Väl framme på arenan (nåja planen) startade vi med gasen i botten från start och gav inte Gripen en chans. Vad som gjorde dem så paralyserade vet i katten men en kombination av så mycket snö och våra huliganer på läktaren blev nog lite för mycket för Trollhätteborna. 6- 1 kassaskåps-säkert i vår favör med en Kasper som hade raketer under fötterna denna afton.

Lite kvällsmat efter matchen, sedan tillbaks för att nattinstallera sig bland dammiga bokhyllor i skolbiblioteket för lite god nattsömn. Icke sa Nicke, halv ett började ett tjutande ljud inne i

lokalen, inbrottslarmet hade gått. Vi konstaterade att det var nog ett par VSK-are som var ute för att stjäla våra skridskor men vi är mentalt starka, så sådana psykningar går vi inte på.

Lördag 2/3 Dags för två riktigt heta kamper, först mot mesta mästarna VSK och sedan Bandy masarna från Falun. Först ut på morgonen var VSK, nu skulle gurkan hackas och läggas in (VSK kallas nämligen för gurkan). Trodde nog att vi skulle hugga in lika friskt som mot Gripen men det där brandlarmet hade nog satt sina spår i alla fall. Lite tröga i starten och ett vilt kämpade VSK som var tvungna att vinna för att kunna gå vidare gjorde att vi till slut fick oavgjort 2 -2.

Nu gällde det att få lite käk i kistan, vila bland böckerna och ladda med en uppstoppad iller som förebild för hur Falu BS skulle käckas upp. Match igen 18.40. Klacken var på plats och sjöng och hoppade så de gamla läktarna höll på att rämna. Men var vi fanns de första 15 minuterna kan man undra. Falukorvarna hade fått Tjurarna från Åby att mest likna Ferdinand som luktade på blommorna, 0-2 med ca 15 min kvar att spela.

Just som det såg som mörkast ut måste nog Filip Bringa ha satt sig på ett vinter trött bi. För sedan hände något i hästvåg. Vände 0-2 till 3-2 som sedan slutade i ett nervrassel till en 5-4 seger med bland annat ett bragdmål av Oskar Andersson. Jag undrar hur många hjärtan som slog frivarv bland de många tillresta föräldrar och syskon på läktarna. Vi, lilla Åby från regniga Småland hade vunnit gruppen och slagit Falu BS, detta lag som inte hade förlorat en match på två år. Det kallar jag bragd.

Söndag 3/2 Nu var vi alltså i kvartsfinal men vilka skulle vi få möta? Eftersom det var en dygnet runt turnering så skulle det inte vara bestämt förrän tidigt på söndag morgon vilka vi skulle få möta. Jag och Magnus ilade upp tidigt i ottan för att få det bekräftat som vi hade på känn. Ja, där på anslagstavlan stod det kvartsfinal nr 4 Åby-Tjureda mot Falu BS. Jaha, så kan det gå med ett märkligt lottningssystem. De två bästa lagen skulle få mötas igen men inte i en final utan i en "kvart". Det var bara att åka ner till

---

TJUR NYTT

---

grabbarna och meddela dem att preparera sig för ännu en tung strid. Med fortsatt bra stöd från läktarna men med lite tyngre ben än tidigare så orkade vi inte riktigt fram denna gång vi föll med flaggan i topp 1-4. Där bl.a. Jacob P kämpade som ett vilt burlejon mellan stolparna. Jag vill härmed bara avsluta med att tacka alla underbara killar, ledare och föräldrar samt

syskon för några oförglömliga härliga vinterdagar i mitt gamla Dalarna.

PS Falu BS vann hela turneringen, den enda förlusten de fick var mot oss "Åby är det bästa laget, Heja, Heja, Heja Åby" DS

Örjan Stål

P-15 Seriesegrare med minsta möjliga marginal

Under säsongen har vi förfogat över drygt 20 spelare. Uppslutningen på träning har glädjande nog varit mycket bra trots tveksamt väder. Vi har haft Elin, Fia, Matilda och Moa med oss på träningar och matcher eftersom de är lite för gamla för F15.

Janne Linus och Roger nervösa in i det sista

Seriespelet inleddes med oavgjort mot Skirö och storseger mot Fredriksberg innan säsongens höjdpunkt kom i tredje matchen då vi krossade Vetlanda borta med hela 8-1. Sen rullade serien på och vi vann det mesta men hade även ett par riktiga bottennapp.

Efter storförlust i returen mot Skirö och "bara" oavgjort mot Tjust så blev serieavslutningen en riktig nagelbitare. Vetlanda skuggade oss och när serien summerades visade det sig att vi vann serien på målskillnad, med bara ett enda mål tillgodo. Med denna **SERIESEGER** ansluter sig alltså även P15 till föreningens enorma framgångsvåg!

/Janne Roger och Per

Så här kan också en vinterdag se ut när det är match, regn och blåst.

SM-GULD – SM-GULD – SM-GULD

Så sjöngs det på Studenternas efter att Sörabyskolan med våra bandyspelare vunnit den prestigefyllda finalen i ICA-Handlarnas Minallsvenska för klass 5. Man mötte inga mindre än en skola från mästarbyn Edsbyn. Trots en trevande inledning och underläge i halvlek med 6-3 så kändes det på något vis att det här ordnar sig. Inte ens coachen Håkan Bringe verkade orolig och visst hade laget ett stort stöd av oss på läktaren och många med oss för vi var uppskattningsvis 7.000 åskådare.

När väl slutsignalen ljöd så var SM-guldet i hamn och glädjen stor efter att Filip Bringe gjort lagets samtliga 10 mål. Segersiffrorna skrevs till 10-8. Guldglädje och uppe på prispodiet fick de motta guldmedaljerna av Svenska landslagets förbundskapten Anders Jacobsson.

ICA-laget med SM-bucklan

Därefter blev det dags för föräldrar och övriga att hylla och då sjöngs det som sig bör SM-Guld, SM-Guld, SM-Guld osv. En stolt Håkan förärades med en specialtshirt men frågan är om inte den stoltaste på studenternas denna eftermiddag var farfar "Kek" Bergstrand som hade barnbarnet Matilda i segrarlaget.

Gissa vem

*Rätt svar från förra numret:
Peter Johansson*

Bandy på skoltid.

För ett tiotal år sedan växte det upp idrottsgymnasier för olika idrotter i landet. Det var mer en riktad satsning mot "elit" och kallades riksidsrottsgymnasier. Detta innebar att man oftast inte kunde bo kvar på hemmaplan utan måste flytta till den plats där gymnasiet var beläget. Många unga talanger ville av förklarliga skäl inte flytta hemifrån i så tidig ålder och det innebar efter hand att många av dessa riksidsrottsgymnasier lades ner.

För att göra det möjligt att idrotta på skoltid i sin hemmiljö startade man upp såväl regionala som lokala idrottsgymnasier. Senare infördes idrottslinjer på gymnasiet och även fritt val av idrott. Detta har lett till att fler kan vara med och att man på hemmaplan under skoltid kan få ägna sig åt sin idrott. Vi har i viss mån varit med under fritt val men till årets bandysäsong gjorde vi en stor satsning.

Sergei In Falin bland skolpojkar

Åtta av våra bandyungdomar hade valt bandy som sin specialidrott under vinterhalvåret och tack vare Hasse Nilsson så lyckades han få ihop ett schema för inblandade skolor så att vi kunde köra bandy på skoltid. Hur skulle vi lösa detta. Vi hyrde en minibuss för att hämta eleverna i och köra hem dem. Vi fixade lite mellanmål och vi skaffade fram instruktörer på dagtid.

Nicholas Gårdemark Nilsson, Kalle Gunnarsson, Karl Warelius, Anton Sjökvist, Hampus Johansson, Erik Ivarsson Jesper Jonsson, Ulf Särnklin, Gustav Warelius

Inte bara våra egna tränare utan vi hade också gästtränare som Ulf Särnklin tidigare förbundskapten för P17-landslaget, Sergei In Falin elitbandyspelaren från Vetlanda BK och Mattias Renholm nuvarande förbundskapten för P17-landslaget. Sammanfattningsvis är min bedömning att våra grabbar gillade detta initiativ och vår förhoppning är att få fler ungdomar till vårt "lilla bandygymnasie" nästa år

/Owe/

ÅTIF P11 säsongen 07/08

Då var det återigen dags att summera en intensiv fast rolig bandysäsong för P11 som denna säsong bestod av pojkar födda 1997 respektive 1998. Truppen bestod av ca 20 pojkar. Grabbarna har haft totalt 30 träningar och de har deltagit i 7 sammandrag samt 1 cup. Detta innebär att pojkarna kommit upp i ca 28 matcher.

Resultatmässigt är det väl ingen skillnad gentemot föregående år d.v.s. att vi har både fått vinna och även känt på hur det är att

förlora mot de flesta lagen här i Småland. Det är en fördelning på 16 segrar, 3 oavgjorda och resten förluster.

Laget har däremot en otrolig statistik i cuperna som de deltagit. Detta är ju otroligt kul för det är ett litet kvitto på att pojkarna från Åby/Tjureda faktiskt kan mäta sig med lag från andra starkare bandytrakter typ Lidköping etc. Faktum är att i år det var det första gången som laget förlorade en final i cup sammanhang.

Laget har med andra ord ALLTID gått till final i samtliga cuper de deltagit i och de har alltid presterat bäst när det väl gäller. Det är med andra ord ett gäng vinnarskallar som vi fått äran att försöka leda!

Ha nu en trevlig sommar så ses vi nästa säsong!

Ledarna P11 Jocke & Magnus

KEK från Hedenhös till hustomte

Att KEK har hållit på med bandy i Åby ända sedan tidernas begynnelse till dags dato det kan väl knappast har gått någon ÅTIF:are förbi. Men hur började det och vad har hänt under tiden. Det tänkte vi bringa klarhet i.

Kek, som växt upp hos sin mormor i Rottne började spela bandy i Åby i tidiga tonåren. Året var 1956 och det var på den tiden då man fick börja matchen med att skrapa banan på sjön, man spelade utan sarger och fick byta om bland hyvelbänkar. Från början sågs det inte med blida ögon att en Rottnebo skulle spela i Åby men han blev snart en i gänget och redan då tyckte han att det i Åby fanns en kamratskap och Åbyvilja. Något som nu är A och O i föreningen.

Kek och Eva med lång och trogen tjänst i ÅTIF

Duktig fotbollsspelare har han ju också alltid varit och när han blev 20 år värvades han till IFK Norrköping. För att få med sig stora kärleken Eva, som bara var 18år, norröver så fick han snällt gå hem och fråga Evas far om lov.

Svaret blev ja och familjen utökades efter ett tag med Anders och Camilla och nu är han både farfar och morfar till nya bandyspelare.

Efter några år i Norrköping så bar det hemåt till bandyn igen. Kek har spelat 350 A-lagsmatcher i Åby. Den sista 1985 vid 43 års ålder. Det är en aktiv bandykarriär på nästan 30-år det. Kek var även tränare för A-laget i drygt 10 år under den tid som Åby var som allra bäst. När han slutade som tränare så fortsatte han som lagledare för A-laget. Och när han slutade med det fortsatte han

som lagledare för P19-laget. Och när han slutade med det har han fortsatt som lite allt-i-allo och ser nu till så att spelarna får gott kaffe vid hemmamatcherna. Hoppas att du aldrig slutar som kaffekokare. Att ha en med Keks personlighet och erfarenhet i teamet runt laget är en stor tillgång.

Vad har han mer gjort då. Jo, han har varit tränare för Åbyfotbollen i 3 år, han var med och byggde bandybanan, han har sålt bingoletter och får även äran att dela ut dyrgripen Tjurnytt till medlemmarna i Rottne, så att vi sparar lite porto.

Utveckling har gått framåt och den konstfrysta banan är en stor bidragande orsak. Men vad Kek tycker är extra roligt är att de egna killarna stannar kvar i föreningen som ledare eller engagerade föräldrar. Självt har han varit tränare för alla dagens ledare.

Många föreningar har det tufft men Åby är en förening som har vuxit, mycket till stor del pga att alla får var med och alla hjälps åt. Vi har alltid haft en stor ungdomsverksamhet och det börjar nu ge resultat även på högre nivå.

Och så har vi ju en sån tjädra publik

På frågan om vilka han tränat eller spelat med som haft det där lilla extra framhåller han Ronny Carlsson som är en Åbyfostrad spelare. Sten Noren ursprungligen från Ljusdal som Kek tycker varit en av Sveriges största talanger och Krister Persson från Nässjö för att han alltid tog sig an och hjälpte de yngre spelarna.

Med barnbarnen nu som nästa generations bandyspelare så hoppas och tror vi att vi kommer att få fortsätta se Kek på bandybanan i många många år framöver. */Eva Berg/*

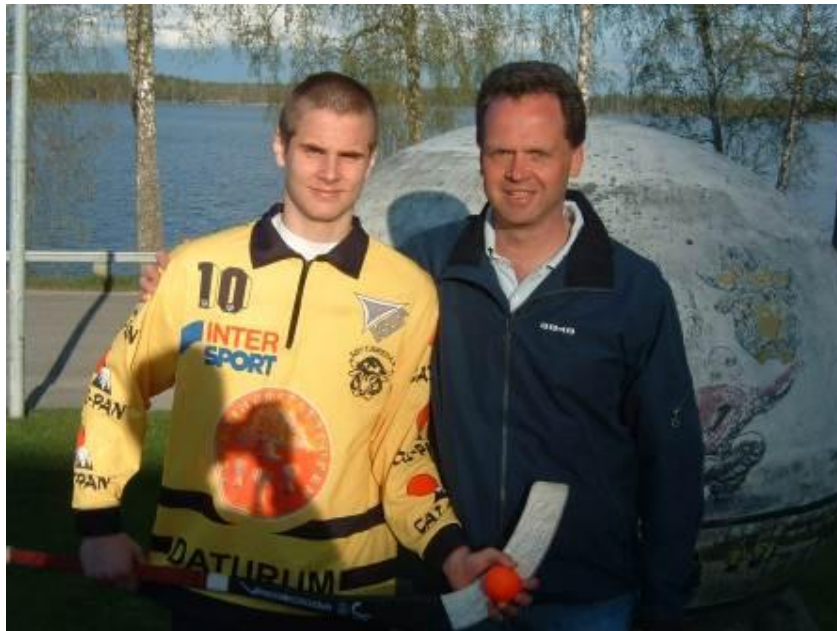
”Lillen” årets ungdomsledare i Småland.

Som årets ungdomsledare i småländsk bandy har Smålands Bandyförbund utsetts Jörgen ”Lillen” Ivarsson. Utmärkelsen fick han ta emot av Hedersordförande Arne Argus i samband med förbundets årsmöte

Smålands Bandyförbunds motivering: ”Lillen” har varit ungdomsledare i Åby/Tjureda IF under 11 år. Efter sin framgångsrika aktiva karriär började han som ungdomsledare med skridsko-bandyskolan för att sedan följa dessa

ungdomar fram till denna säsons höjdpunkt med SM-semifinal för P17. Under alla dessa år har ”Lillen” varit med om en resa som kantats av framgångar. Han har dessutom varit ledare för Smålandslaget under tre säsonger.

Vi säger Grattis till ”Lillen” och önskar honom lycka till fortsatta framgångar på den nya inslagna vägen som startat så bra som tränare för vår seniortrupp.

Jesper Jonsson årets pojktalang.

Som årets pojktalang i småländsk bandy har Smålands bandyförbund utsett Jesper Jonsson. Jesper fick också ta emot sin utmärkelse i samband med förbundets årsmöte. Prisutdelare var Hedersordförande Arne Argus.

Jesper har här hamnat i ett fint sällskap eller vad sägs om följande personer som också en gång i tiden fick utmärkelsen ”Årets pojktalang”, Jonny Ljung, Ola Fredriksson, Stefan Gustavsson, Jonas Claesson, Stefan Sjöblad, Rolf Hedberg, Björn Einarsson och Ulf Einarsson, alla elitpelare och landslagsmän.

Vi säger Grattis till Jesper och önskar honom lycka till i framtiden samtidigt som vi hoppas att vi får ha honom ännu några år i våra klubb färger.

TJUR NYTT

Slussfestival

Lördag 28 Juni

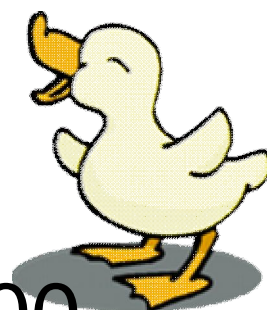
Start kl 13,00 med dragkamp.

*Småstjärnor med Peje,
lotteri, servering,*

*Kom och heja fram
din gata i stafetten*

Ankracet börjar kl 21.00

Dansa natten lång till Peje & Co

Spelarporträtt Eva "Dalle" Hansson

Många är de damfotbollsspelare som passerat revy i ÅTIF sedan damfotbollen startades. Men ett är säkert och det är att nästan alla av dom någon gång ha fått spela tillsammans med Eva "Dalle" Hansson.

Dalle, som är ifrån Tolg, började spela fotboll i Åby som 12-åring och gjorde sin första A-lagsmatch 1979. Sedan har tiden rullat på. Medan många av oss andra som är jämngamla med Dalle har blivit tjockare, stelare och latare och lagt av med fotbollen för länge sedan så har Dalle fortsatt att nöta gräset på Åbyvallen. Nu 42-år gammal är hon fortfarande med i truppen och det har blivit över 300 A-lagsmatcher. Det är en fotbollskarriär på snart 30år.

Dalle alltid med ett leende på läpparna

Till vardags jobbar Dalle på frukt-avdelningen på Kvantum. Hon är gift och har 3 flickor. Sara, Elin och Tilde. Hon har faktiskt gjort uppehåll med fotbollen under några år men när de största flickorna ville börja spela fotboll så började det spritta i benen även på mamma. Ska man ändå köra till träningarna och vänta så kan man ju lika gärna vara med. Och sedan dess så hon har spelat matcher tillsammans med både Sara och Elin.

När det gäller satsningen nu för tiden så har hon sagt att hon tillhör damfotbollens grupp 3. **Dom som bara vill träna och eventuellt spela någon enstaka match**

Annelie och Dalle firar segern

Men även hon inte satsar så hårt nu för tiden så är hon lika träningsflitig och tycker att det är minst lika roligt nu när man inte tar det så allvarligt längre.

Mestadels så har hon hållit till på mittfältet och styrkan har väl kanske inte varit tekniken utan att hon alltid har varit den som sprungit mycket och aldrig gett upp. Och en hel del mål har det blivit under årens lopp.

Några snabba

Vinter	☐	Sommar	☒
Mittfält	☒	Anfall	☒
Melodifestival	☒	Fotbolls-VM	☐
Springsteen	☒	Ricky Martin	☐

/Eva Berg/

Ledarporträtt John Sjögren

Här tänkte vi presentera en av våra duktiga och engagerade bandyledare, nämligen John Sjögren. John är 43 år, född och uppvuxen i Braås där han även driver ett eget företag. Mek verkstaden **Industriservice i Braås**. Företaget drevs tidigare av Johns pappa men för 12 år sedan blev det John som fick ta över ansvaret. Han har två anställda, samt att han ibland tar hjälp av andra firmor för att klara arbetsbelastningen.

1983 flyttade han till Rottne och där bor han nu med frun Anita och barnen Markus, Lina, Dennis och Emmy.

Själv har John aldrig spelat bandy utan det blev en del fotboll i Braås och Tolg och hockey under ungdomsåren. Men som så många andra ungdomstränare så började han som förälder vid sidan om planen men blev snabbt tillfrågad om han inte kunde hjälpa till som ledare istället. Detta var när pojkarna var små och började på skridsko-skolan.

En glad och stolt ledare för P-17 laget

John har sedan följt sonen Dennis -92 lag som ledare hela tiden och efter 10 år så är de nu uppe i P-17 serien. Och den bragd laget har nått i år är ju helt osannolik, tycker han.

Att lilla Åby kan mäta sig med de stora drakarna är helt fantastiskt.

Även när hans eget lag inte har träning eller match så syns han ofta på bandybanan. Både han och Anita har tittat på samtliga seniormatcher både A- och B-lag och de allra flesta pojkagsmatcher också när tiden räcker till.

Delar av familjen Sjögren En vanlig syn på banan

Att hinna med något mer än jobb och barnens fritidsaktiviteter är inte så lätt. Det skulle i så fall vara att hjälpa till att ta hans om skogen i Anitas föräldrarhem.

Han tycker att det är roligt att ha följt samma lag och sett dem utvecklas. Och att se att grabbarna och alla runt omkring har ett hjärta för föreningen och att föreningen ställer upp på barnen till 100%.

Nästa år tror han blir lite tuffare för killarna men de får en värdeomgång tidigt i och med att de kommer att vara med i en cup i Edsbyn på försäsongen.

Och skulle John tröttna på de stora pojkarna så har han snart en chans att börja om från början eftersom yngsta dottern Emmy precis har börjat skridskoskolan och förhoppningsvis även hon har en lång och lysande bandykarriär framför sig

/Eva Berg/

Resan som pojklagspelare

Det känns lite konstigt att redan nu sammanfatta pojklagstiden. Det har gått otroligt fort. Men det är så att till nästa år är vi som är födda 1991 endast seniorspelare.

Allt började för nästan 12 år sedan när vår kompis Viktor Gustavsson började spela bandy och våra pappor tog med oss ut till Åby för att åka skridskor. Det var jag, Jesper och Anton. Janne Jonsson påstår så här efteråt att Viktor till en början lurade upp oss på läktaren, men det kan absolut inte stämma.

Året när vi gick på lekis började bandyn på allvar med träningar under ledning av pappa. År 2000 spelade vi vår första bandyturnering som gick i Vetlanda och går under namnet Beyron memorial cup, en cup som vi skulle komma att vinna. Minnet av den cupen var att Martin Bergstrand fällde "vår egen vägg" Ea Birgersson när vi skulle gå över isen efter att vi hade hämtat pokalen. Kvar från det laget som spelade Beyron cup är Jesper, Anton, Kalle, Tobbe, Ea och Dennis.

Åby/Tjuresåsa-lag bäst i Småland. Den årligen återkommande bandyturneringen Beyron Memorial Cup för pojkar tar avstamp i Vetlanda. Årens turnering bildade för pojkar födda 1991. Åby/Tjuresåsa unga söfven stod som slutsegrare efter 7-1 mot Nässjö, 2-1 mot Wagneryd, 6-1 mot Skåre, 6-0 mot AG 90, 3-2 mot Vetlanda och 1-1 mot Tranås. På bilden ses det glada Åby/Tjuresåsalaget. I bakre raden från vänster: Jörgen Ivansson, ledare, Anton Spöglid, Kalle Gustavsson, Martin Bergstrand, Tobias Klason, Jesper Jonsson, Jacob Pettersson, John Spöglid, ledare. I främre raden: Elin Ivansson, Anders Birgersson, Dennis Spöglid, Tim Hjertfors.

Året därpå åkte vi som är födda 90/91 iväg på vår första stora cup som skulle spelas i Lidköping. Det var en cup som var spännande på det sättet att vi skulle sova över tillsammans för första gången! Eftersom vi var så många grabbar ställde vi upp med två stycken jämna lag och det skulle visa sig vara ett bra drag eftersom vi slutade 2:a och 3:a i cupen.

Sen kom det stora året 2002 med vinst i Knatten cup i Sandviken. Att bara få spela på Jernvallen där man redan då visste att de stora grabbarna lirade var enormt! I denna cup gick vi obesegrade och i finalen slog vi Västanfors med 4-1. Tobbe Eiman blev matchens lirare. Något som jag heller aldrig glömmer är mottagandet på Växjö station där Owe höll tal och föräldrar och syskon var klädda i Tjurarnas färger. I tidningen fick vi en hel sida med rubriken "Åbykillar fick mottagande värdigt ett mästarlag". Även landshövdingen skickade gratulationer till föreningen.

Året efter spelade vi på hemmais Götalandsmästerskapen tillsammans med 90:orna. Även i denna turnering blev det guld och lag som Lidköping och Vargön besegrades. Spelare födda 1990 som var med och skördade denna framgång och som spelar än i dag är lirare som Karl och Gustav Warelius, Hampus Johansson, Emil Ehner, Marcus Tägt och han som blev utsedd till turneringens bästa forward med sina sju mål; Gustav Trysberg. Priset till bästa försvarare i Götalandsmästerskapet gick till våran backklippa Jens "Tjuresåskräcken" Hall som nu tyvärr har slutat med bandy för att istället latcha fotboll med Östers IF.

Så här kan vi hålla på ett tag med att rabbla upp cuper, men andra turneringar vi har varit iväg på är bland annat Borlänge bandy cup där vi blev trea och Jeppe Jonsson blev utsedd till bästa forward. Den utmärkelsen har en spelare som Sergej Lomanov Jr fått, så det är rätt stort att få stå med bland det namnet, tycker jag. År 2005 gjorde vi kanske vår häftigaste resa när vi åkte upp till Norrland och spelade Vårcupen i Kalix. Där gjorde vi kanske inte vår bästa prestation rent bandymässigt, men det var ändå en kul o rolig resa, eftersom vi fick testa på att åka snöskoter och bada jacuzzi.

Samma säsong som Kalix-cupen kvalificerade vi oss för Mini world cup genom att gå till semifinal i P-15 cup som är inofficiella SM för pojkar 15. Det skulle visa sig bli en häftig upplevelse utöver det vanliga. Resan till världens största cup för pojkar -91 började med att vi den 26 oktober 2006 klockan 12.34 lämnade Alvesta för tåg mot Bollnäs. Första matchen avverkades

---

TJUR NYTT

---

mot Unik bandy i storm där Anton hängde två frislåg och blev matchens lirare. De andra matcherna i gruppen slutade med vinst mot Falun och Botnia från Finland. Väl framme i kvartsfinal så blev det vinst mot Bollnäs i kvarten och förlust på straffar i semin mot Vetlanda. Här måste tilläggas att Anton blev uttagen i turneringens All-Star-team som bäste högerback. Det är stort! Vi fick ett oerhört fint stöd från våra supportrar som valde att åka 8 timmar i bil för att kolla på två bandymatcher. Om man lägger det engagemanget, då får man stämpeln supporter! Tyvärr räckte det alltså inte hela vägen denna gång, men jag vet att vi som var med hade oerhört kul under turneringen.

Efter Mini world cup fortsatte säsongen och vi spelade fin bandy i P-17 och det räckte till slutspel och i första omgången. Där mötte vi Västerås och hur det gick mot dem går jag inte in på. Under säsongen 06/07 hann vi även med att gå till semifinal i P-16 cup och det blev en andra Bollnäs resa för oss. Efter 3-3 på bortaplan var det dags för returen på Åbyvallen men tyvärr sket det sig därmed, trots härlig publik.

Säsongen som gått har för min del varit väldigt lärorik men samtidigt oerhört kul. Det började i augusti och barmarksträning och isträning på nätterna inne i Växjö HC:s ishall. Sen fortsatte det med träningsläger i Falun som var roligt men samtidigt nyttigt på det sättet att vi unga fick få lära känna dem gamla rävarna, som t.ex. Lars och Per Thuresson, och de tyckte nog det var bra

och kul att få lära känna oss också även om vi är några "jävla juniorer". Efter det rullade bara säsongen på med både spel i A-lag och P-17.

Det häftigaste under denna säsong måste jag ändå säga, Sandviken hemma i semifinalen i SM. Vi gjorde en kanon match men i och för sig går det väl inte att göra annat när man får spela inför en sådan fantastisk publik. Detta är något som man kommer att komma ihåg väldigt länge. Returen mot Sandviken spelades på Jernvallen och det var kul att få spela där men bättre is än var Mats Melin och grabbarna bjuder på hade de inte. Sen hur det gick i matchen kan vi ta en annan gång tycker jag. Men såhär efteråt tycker jag att vi har gjort en fantastisk säsong och det har varit en ära att få bära tjuren på bröstet under matcherna.

Sen är det en sak som jag har tänkt på ett tag nu, när jag var liten var det alltid en farbror (Owe) som alltid ville tävla i vem som kunde åka snabbast runt plan, Men det konstiga är att på senare år har inte denna farbror frågat om vi ska ta en tävling och det tycker jag är märkligt? Till sist vill jag bara säga att det ska bli jättekul att fortsätta spela bandy i Åby eftersom det ser ljust ut på ungdomssidan med duktiga ungdomar och att vi redan nu har ett bra A och B-lag . Så till nästa säsong är det bara Allsvenskan som är målet enligt min mening.

Tack för dessa ord och ha en skön sommar. /Erik Ivarsson/

Den ljusnande framtid är vår ?

Så här inför sommaren och stundande skolavslutningar så känns den rubriken passande på flera sätt. Bandy i Åby-Tjuseda IF har alltid byggt på att fostra egna spelare från barnsben och att skola in dessa i bandyns svåra konst med en långsiktig målsättning. Den gångna säsongen visar med all önskvärd tydlighet att detta går att göra på ett framgångsrikt sätt. Samtliga spelare som i år har spelat matcher för A-laget har haft sin fostran i föreningen och lägger man därtill de tre i tränarteamet som alla är "Åby-grabbar" så är väl bilden helt tydlig. Att vi står inför en generationsväxling i våra seniorlag är också tydligt med halva truppen som är under 20 år.

Men går vi tillbaka ett år i tiden så var det en känsla av osäkerhet som fanns hos såväl ledare som spelare. Hur blir det? Kommer den och den att fortsätta spela? Klarar vi av att ha ett A-, B- och ett P17 lag samtidigt? Orkar de unga spelarna att dubblera junior- och seniorbandy? Många frågor diskuterades och även när försäsongen inleddes i slutet av augusti så fanns det flera frågetecken kvar. Men bitarna i pusslet föll på plats en efter en och när serierna började så hade vi en trupp på ett 40-tal spelare. I A-laget har totalt 25 spelare och i B-laget har 37 st deltagit i en eller flera matcher.

Försäsongen var i år uppbyggd på klassiskt vis med cykel och styrka som grundtema. Många av spelarna är aktiva inom fotbollen så de har sin grund i denna. I september började isträningen med två härliga kvällspass i veckan. Träningsnärvaron ökade alltid vartefter som fotbollsspelarna kommer loss från sina serier och i slutet var det fullt hus på isen. Första passet på stor bana kom i samband med DM i Vetlanda i slutet på oktober. Sedan kom ett lyckat träningsläger i Falun där träning varvades med träningsmatcher mot lokala lag.

När serierna började så hade vi en komplett trupp med en härlig blandning av erfarenhet och ungdomlig entusiasm. A-laget började visserligen med en rejäl förlust mot gamla storlaget Tranås BOIS men redan i den andra matchen mot Ätvidaberg så såg man att det fanns en inställning och ett kunnande som skulle bära långt. Efter 16 spelade matcher varav 10 segrar, 1 oavgjord och 5 förluster och totalt 21 poäng hamnade vi på en hedrande tredjeplats i serien. Vi var uppe och nosade på kvalplatsen till

allsvenskan och det med ett halvt juniorlag i truppen.

B-laget, eller utvecklingslaget som vi vill kalla det, nådde inte lika långt placeringsmässigt men, och det är det viktiga, genomförde samtliga matcher på ett mycket bra sätt. Med ett 20-tal spelare födda på 90-talet i truppen så är inte syftet alltid att vinna utan att lära sig inför framtiden. Många av motståndarlag i div 2 serien består av spelare med en snittålder på 30+ och deras rutin och tyngd ställdes mot ungdomlig fart och snabbhet. Den erfarenhet våra unga spelare får på detta sätt kommer vi att få stor nytta av framöver. Vinnarkänslan fick många av spelarna ändå i och med att de flesta deltog i det så framgångsrika P17-laget.

Lillen och Lars förbereder sig

Nu är planeringen i full gång för nästa säsong. Träningsläger och träningsmatcher är redan bokade. Visst finns det en del oklarheter i spelartruppen men det är glädjande att notera att stommen med dess blandning av ungdom och erfarenhet fortfarande finns där och att vi bygger vidare på den "egna" vägen. Vår ungdomsverksamhet som har fått stor uppmärksamhet i Bandyverige kommer även i framtiden att ge oss duktiga spelare i våra seniorlag och vi kommer säkert att se flera av våra Åby-grabbar ute i storlagens trupper framöver. Vad vi sedan sportsligt kan åstadkomma i div 1-serien till nästa säsong återstår att se men det skulle inte förvåna mig om vi är där och nosar på allsvenskan igen.

/Micke Sundholm

TJUR NYTT

Succé i Sandviken

Förväntningarna var stora när alla samlades vid bandybanan en fredagsmorgon i slutet av januari. Lediga från skolan. Världens största bandycup för 7-mannalag. Lång bussresa. Knatten cup! Två lag från Åby/Tjureda var anmälda, pojkar -96 och ett rent flicklag som skulle spela med 97-orna. Killarna skulle gå på isen redan på fredagen i en sen kvällsmatch som startade kl 20.55!

Visst bussresan var lååång. Men Micke, busschauffören, kan vägen lika bra som vi andra hittar till Rottne. Han kör sträckan en gång i veckan med lastbil. Men det som gjorde resan kort var stämningen i bussen. Vilken sång. Och skratt. När Pontus sjöng "Dildo Sven" solo, som jag först trodde att den hette, för 57:e gången jublade alla. Är sångförmågan efter Pappa manne ...

Väl framme lastade vi in allt i login. Vi fick Musikskolan helt för oss själva. Sovesäckar och liggunderlag, knarrande tältsängar och uppblåsbara madrasser fick dela utrymme med pianon, trumset och notställ. Men vilken idrottsanläggning de hade! Här kan Växjö's planer på Arenastad packa ihop. Dessutom är anläggningen i Sandviken nästan klar! Just nu färdigställs en gigantisk hall för inomhusbandy. Dessutom har man redan en modern hockeyarena klar, fotbollsplan med konstgräs, bandyarena utomhus, träningsplaner, simhall ...

Första matchen på fredagskvällen höll på att sluta illa. Killarna vann till slut med 5-4, men Söråker hade en storväxt tjej som gjorde lite som hon ville på planen. Och hon hade säkert kunnat avgöra på egen hand. Våra killar verkade vara kvar i bussen. Men viktigast – nu var premiären avklarad och det blev seger!

Tjejerna hade istället en tidig morgonmatch på lördagen kl 08.40, Tidig

väckning. Frukost. Omklädning. Värmning. Uppladdning. Match. Om killarna började mycket trevande gjorde tjejerna tvärt om. De formligen krossade Tillberga med 9-0. Men de hade också bra stöd av kilarna och föräldrarna på läktaren.

Medaljutdelning Knatten Olsson var prisutdelare och delar här ut silvermedalj till Tom Rydström

Lördagens gruppspel flöt på bra för killarna Falu BS fick stryk med 4-2 vid lunch och Heleneholm kördes över med 11-3. Full pott i gruppspelet och klara för kvartsfinal –kl 08.00 på söndagsmorgonen! Kanske gick det lite för bra för tjejerna i premiären mot Tillberga, för i nästa match mot BOIS/Danmarks IF blev det en knapp förlust med 3-4. Och i sista gruppspelsmatchen en lika försmädlig uddamålsförlust mot Hammarby med 2-3. Tyvärr inget slutspel, men flicklaget vann ändå en viktig seger – publiken. Inget annat lag i turneringen väckte sådan uppmärksamhet på läktaren som tjejerna.

Finalspelet på söndagen blev riktigt spännande. Efter extremt tidig väckning var killarna redo att möta Gustavsberg. Med tjejkör runt målet visade det sig att Åbys grabbar var mest vakna kl 8. Vinst med hela 11-5 och klara för semifinal.

TJUR NYTT

Och vilken semifinal det blev. Kanske hade det gått för lätt i kvarten. Kanske var man lite för säkra på finalplatsen. Kanske var det lite nervositet inblandat. För matchen blev en riktig rysare. Hammarby, vars 97:or förpassat våra tjejer till läktaren, var väl förberedda. De körde tigt på Filip Bringe, höll ihop spelet bra och tog en klar ledning. Det var hårt spel, kamp, utvisningar och hängande huvuden. Men – som ett under tog sig grabbarna samman och vände successivt spelet. Och när målen började komma vek till slut Hammarby ner sig. Det blev till slut vinst med 7-4. Och final i Knatten cup!!

Klockan 14 på söndagen var det så dags för avslag i den stora finalen. På ena sidan Åbys grabbar; Obesegrade i gruppspelen och 20-9 i målskillnad. Två vinster i kvarts- och semifinal och 18-9 i målskillnad. Mot Stockholmslaget GT-76, 31-0 i gruppspelen och 11-2 i slutspelet. Två värdiga finallag. Åby bjöd upp till riktigt bra spel och god kamp, men var

aldrig riktigt nära. Att vi gjorde 3 mål på GT-76, ett mer än alla andra lag tillsammans under helgen var väl ett gott betyg. Men GT-76 slog in 5 bollar. Svårt att tänka sig en mer välförtjänt vinnare. På banan, genom justa spelare, vid sidan av genom ödmjuka och sportsliga ledare. Vi tar av oss mössan!

Hemresan gick lekande lätt trots det långa avståndet. Ingen skönsång som på vägen upp (tog rösten helt slut Pontus) med god stämning ändå. Åby hade vunnit två viktiga segrar – en finalplats i världens största cup för 7-mannalag för killarna och publikens gunst för tjejerna. När vi svängde in till bandybanan i Åby och området var upptänt mitt i söndagsnatten, eller måndagsmorgonen fick vi rysningar. Owe var på plats, tog ut alla barnen på läktaren. Tackade för jättefina prestationer och delade ut rosor till alla – det sker bara i en klubb i Sverige: Åby/Tjureda IF.

/Håkan Jalling/

gruppbild Åby/Tjureda pojkar 96

TJUR NYTT

Stora stjärnor i små kroppar!

Det är med stor glädje jag har fått följa morgondagens stjärnor på nära håll. Det har varit ett härligt gäng med små ”dockor” som infunnit sig på bandybanan två gånger i veckan hela vintern. De har spelat sammandrag ett antal gånger, både på hemma- och bortais.

Som avslutning på säsongen åkte vi till Vetlanda för att delta i Byron Cup. Flickorna kämpade tappert med en liten skara spelare.

Detta år fick de en 10: onde plats, men vänta bara. De flesta spelarna får vara med 3 år till i samma åldersgrupp som de var med i, i år. Vad sägs om detta??

Våra blivande stjärnor

Liliane Bodin

TJUR NYTT

Åby P-9

Dags för säsongssammanfattning för våra yngsta bandykillar. Säsongen började med barmarksträning och innebandy i oktober. Även i år började isträningen med ett antal regnträningar men det stoppar som bekant inte våra härliga ungtjurar. Vi har i snitt varit 20-25 barn per träning, vilket vi tycker är mycket bra.

Resultaten i poolspelen får vi vara väldigt nöjda med. Vi vann bland annat mot lag som Vetlanda och Nässjö. Om sanningen ska fram så förlorade vi inte många matcher alls under hela säsongen.

Beyron Cup blev en stor framgång för våra killar. Tyvärr blev Skirö flickor -97 för svåra i finalen. Men med den inställning och kämpaglöd de visade blev man stolt i sitt tränarhjärta. Vi viker oss aldrig.

Säsongen avslutades med den sedvanliga bandyavslutningen där barnen belönades med välförtjänta guldmedaljer.

Ett stort tack till barn, föräldrar och alla som gör bandyn möjlig i Åby. Vi syns nästa säsong!

PS. Tack för insändaren i Smålandsposten, det värmdes DS.

Tränarna för P-9

Magnus och Roger i djupt koncentrerade